

“Sant Benet diu que l’abat ho ha de fer tot escoltant la comunitat”

Dij, 14/10/2021 per Catalunya Religió

(CR) L’endemà de la benedicció del nou abat de Montserrat, **Manel Gasch**, el portaveu de la comunitat monàstica, **Bernat Juliol**, ha participat al podcast de [la Rebotiga de Catalunya Religió](#). El pare Juliol és també des de dissabte el nou prior de Montserrat. Un càrrec de confiança, que fa funcions de gestió interna, però també d’assessor, com a primer conseller i mà dreta de l’abat.

“Sant Benet diu que l’abat ho ha de fer tot escoltant la comunitat”, ha subratllat Juliol en conversa amb la redacció. L’ha descrit com a “figura clau” i “pal de paller” de la comunitat i ha destacat la importància de practicar aquesta escolta: “La pròpia Regla de sant Benet, que té 1500 anys, ja preveu que abans de decidir una cosa important, ha de demanar consell a la comunitat”.

En aquesta tertúlia amb la redacció del portal, ha comentat el significat de la [celebració solemne](#) que es va viure dimecres a la basílica. Però també com va ser el procés d’elecció abacial, què se n’espera de l’abat i quin paper ha de jugar Montserrat avui.

► **Podeu [recuperar la conversa aquí](#).**

Sobre el ritual de benedicció s’ha parlat també de la figura del bisbe **Manuel Nin**, que és monjo de Montserrat i que viu a Atenes. Nin representa els catòlics de ritu bizantí. “La Santa Seu li va donar permís per celebrar la benedicció abacial amb ritus llatí, però amb la condició que els ornaments que portés no fossin els llatins sinó els seus propis com a bisbe”, ha explicat Juliol.

El prior ha descrit l’ambient de convivència i coneixença que viu la comunitat portes endins. I ha detallat com va funcionar l’[elecció el dia 15 de setembre](#). Ha reconegut que “l’elecció va ser fàcil, la comunitat ràpidament es va posar d’acord a triar l’abat Manel Gasch”. Juliol ho atribueix al fet que “la comunitat amb tota la

tranquil·litat del món, sense estar afectada per pressions ni premsa ni res, vam votar la persona que creïem més idònia”.

Sobre l'elecció abacial, i pensant en el moment de la benedicció, s'ha subratllat l'experiència de proximitat dels monjos que feliciten i acullen el nou abat. En concret, amb el gest de l'abraçada amb què un a un signifiquen aquesta estimació. “El monestir funciona perquè aquí hi ha l'Esperit Sant, va molt més enllà de la cinquantena d'homes que vivim aquí dalt”, ha apuntat sobre “aquest punt fort de vivència comunitària”.

Una comunitat de pregària

“Més enllà de les projeccions que es facin enfora, el nucli de Montserrat és que som una comunitat de pregària”, ha subratllat Juliol. S'ha referit al terme amb què l'exarca Manuel Nin es va referir al nou abat durant la benedicció, com a “màrtir”. “Un màrtir és un testimoni i com a comunitat de pregària volem ser testimonis de la vida evangèlica, de la joia de la vida en el Crist”. Una clau de coherència que reivindicava també [el monjo Lluís Duch](#).

A la pregunta que li formulen de què faran pel Mil·lenari, Juliol diu que “és una oportunitat per relançar allò que hem estat fent durant mil anys, projectem-ho amb un nou dinamisme”. Es refereix així a l'[acollida](#), la proximitat amb la societat i a la capacitat que tenen de portar Déu a les cases. Ho ha plantejat no com una novetat, sinó com una ocasió de destacar-ne la seva essència.

El cant de l'escolania com a connexió espiritual

Sobre el sentit de l'acollida i l'oportunitat d'oferir-la a tothom, s'han esmentat el paper del turisme i les mesures que han adoptat en la reobertura després de la pandèmia, com la reserva prèvia per accedir a la basílica o al cambril de la Mare de Déu.

En aquest tema Juliol ha assenyalat un punt fort de Montserrat que ajuda als pelegrins més allunyats de l'Església. “Veig claríssim que el cant de l'[escolania](#) és una porta d'evangelització enorme, per gent que potser només s'esperava venir a escoltar a cantar un cor de nens”, ha apuntat també el portaveu de Montserrat. Juliol diu que la gent els “deixa notes” que mostren com els “ha colpit el cant de l'escolania”.

A la reflexió ha afegit que “la fe no comença llegint un llibre d'espiritualitat; la fe comença quan Déu toca el cor de l'home i el cant de l'escolania pot ser aquesta escletxa”. L'ha descrit com “aquell instant en què Déu toca el cor de les persones i els diu ‘soc aquí i t'estimo’”. En aquest sentit ha dit que per apropar-se a la transcendència de Déu pot ajudar més la música i el cant de l'escolania que les prèdiques que fan els monjos.